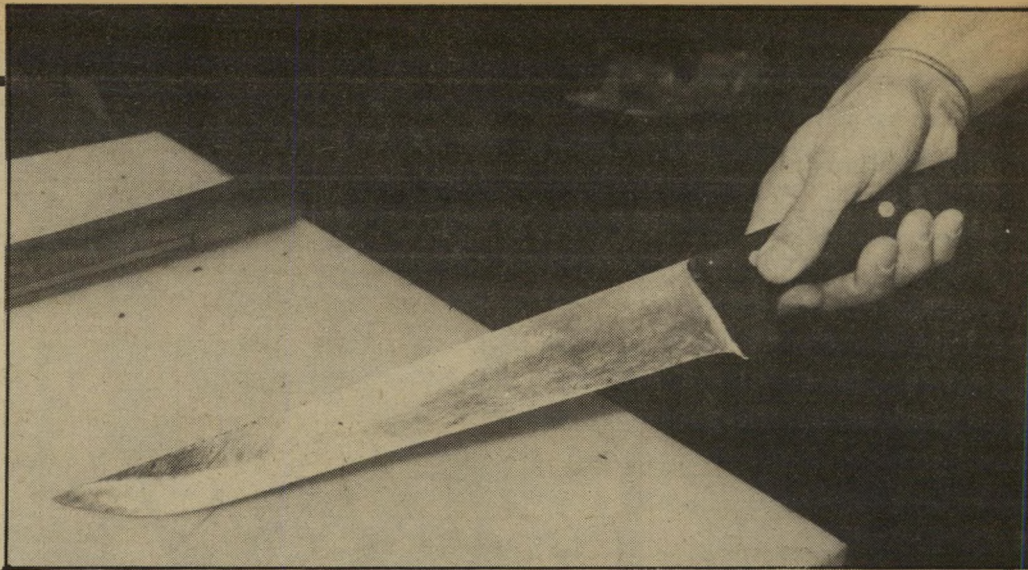

המישטרה קבעה בקלות דעת: "רצח על רקע לאומני". לא היה לה שמץ של הוכחה לכך. ניתוח מפורט של הפשע מצביע על כיוון אחר. מה קרה ברגעים הגורליים מאחורי הקד של מחלקת הבשר בסופרמרקט?

אנאטוניה של רצח

לכן מוכרחים הפושעים להיות ערביים, שפעלו מתוך שינאה לאומנית. אולם יש להשתלשלות המאורעות באותן רקות נוראות בסופרמרקט הסברים אחרים, סבירים יותר. גם כאשר הכל מתנהל עדיין בערפל של השערות בלתי מבוססות, יש לעוברות הודעות כמה הסברים אפשריים, המצביעים לעבר כיוונים אחרים.

ביום רביעי נסגר הסופרמרקט שבי מרכז ירושלים, כמדי יום, בשעה 7 בערב. הקופאות סגרו את הקופות והעבירו את הפיריון לרפי וייצמן (35), המנהל, שהכניסו לכספת הנמצאת במישרד שבקידמת המקום.

כמו בסוף כל יום עבודה אחר, נשאר המנהל כדי להכין ר"ח מחשב. יחד עימו נישאר "קציני הביטחון" התורן זכרי יה מיימוני (65). "קציני הביטחון" אינו גברתן נושאנישק, ובפועל אינו אלא האיש הניצב בכניסה לסופרמרקט ובו דק בתיקיהם של הנכנסים. אין הוא עובר הכשרה מיוחדת לתפקיד, ואין מצפים ממנו שיידע להתמודד עם התקפה של חוליית פיגוע, למשל.

אחרי שכל הקונים עוזבים את המר קום, נסגרת הכניסה הראשית — המר רגות הירודות מחנות המעבור, בקומת הקרקע, אל הסופרמרקט, הנמצא מתחתיה במרתף, מעלית המשא ננעלת. אחרי צאתם של העובדים נסגרת גם היציאה הצדדית.

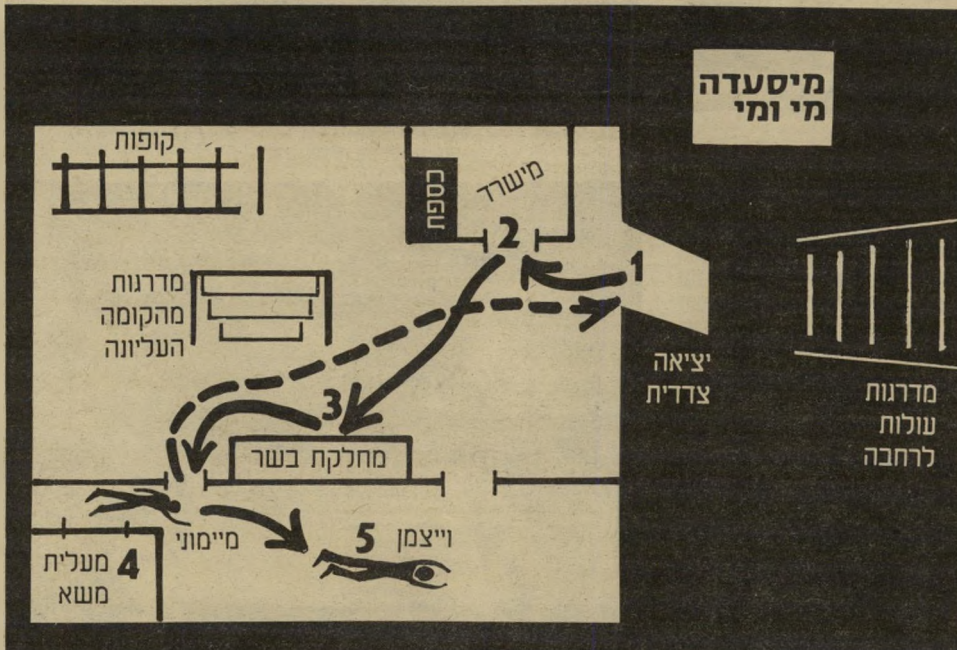
וייצמן ומיימוני נשארו לברם אחרי השעה 7.15. חמש רקות לאחר מכן צילצלו וייצמן לאשתו, מלי, הודיע לה שתוך רבע שעה הוא יוצא את המקום. כשאחר להגיע הביתה, הזעיקה מלי את אחיה, כדי שיחפש אחרי בעלה.

רחל, אשתו של מיימוני, פנתה למיטרה. במיטרה אמרו לה שעליה לבוא ולחתום על טופס חיפוש אחרי נעדר. רחל טילפנה לכל בתי החולים בירושלים כדי לבדוק אם בעלה הגיע לשם. היא היתה משוכנעת שמדובר בתאונת דרכים. גם כשבאו לביתה בשעה 2 אחרי חצות כדי להודיע על האסון, היא שאלה היכן המכונית. לא עלה בדעתה שמדובר ברצח.

בימים שני ורביעי סגורים הבנקים בשעות אחרי הצהריים. משום כך לא ניתן היה להפקיד בהם כסף. הרצח בוצע ביום רביעי, והכסף נשאר בכספת. ביצוע הרצח ביום זה דווקא אינו מיקרי, הוא היה פרי תכנון מוקדם. ואי כן, כל הכסף שהיה בכספת הסופרמרקט קט נגנב.

האם הכירו את הרוצחים?

יש כמה אפשרויות לגבי סדר המאורעות כליל הרצח. האפשרות הראשונה וייצמן ומיימוני

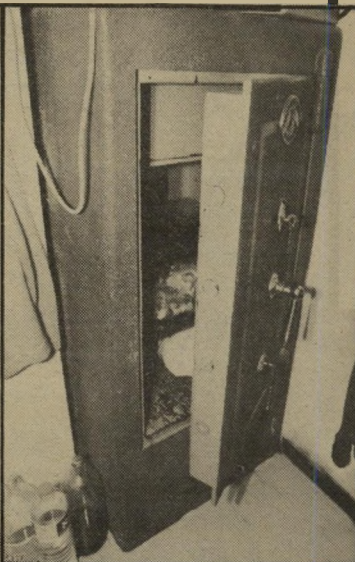
סכין. משם הובילו אותם למעלית המשא (4) במטרה לנעול אותם בתוכה. וייצמן כמעט, הצליח לברוח, עד שנתפס ונרצח (5). מיימוני נרצח במעלית. נתיב המנוסה של הרוצחים מסומן בקו מקווקו. בתמונה למטה נראה קיר מחלקת הבשר שממנו נלקח הסכין.

זירת השפיע הרוצחים נכנסו דרך דלת היציאה (1), משם הובילו את וייצמן ומיימוני למישרד הסופרמרקט (2) שבו נמצאת הכספת. לאחר שלקחו את הכסף, הובילו את השניים דרך מחלקת הבשר (3) ונטלו משם את ה-

ה הודעה היתה מבהילה: ערביים שחטו יהודים. יום אחרי ביצוע הרצח הכפול בסופרמרקט שבמרכז ירושלים, פירסמה המיטרה הודעה לעיתונות. תוכנה: קרוב לוודא שהפשע התחיל בשוק, ואחרי כך התפתח לרצח. על רקע לאומני.

פשפת הצופן הישראלית המקובלת, על רקע לאומני פירושו — פשע של ערבים נגד יהודים. אולם באותו הרגע לא היה בירי המיטרה אף שמץ של ראייה שתצביע על זהות הרוצחים ועל מניעיהם. פיר סום ההודעה, שגרמה מיד להפגנה אנטי-ערבית במרכז ירושלים ולהתרגי שות גזענית בשעת ההלוויות של הרוצחים (הממשלה צריכה לשרוף את הערבים! יחי כהנא!) היה מעשה של

הכספת נמצאת במישרד הסופרמרקט. היה בה סכום של 30.000 ש"ח שנשדדו על ידי הרוצחים. זו היתה הכוונה.

חוסר אחריות מדהים. חוסר אחריות כזו, בעל טעם-לוואי גזעני מובהק, אינו נדיר בהתבטאויותיה של מיטרת ירושלים.

מה גרם לה למיטרה להחשיך ערבים כמעשה, ללא כל ראייה לכך? על סמך מה הודיעה מה שהודיעה?

תכנון מוקדם

ה הגיון הפרימיטיבי של מנסחי ההודעה המיטרתית פעל כך: הקורבנות היו יהודים. הם נרצחו בצורה אכזרית במיוחד — שיסוף גרונותיהם בסכין. יהודי לא יעשה זאת. ליהודי גם לא היה מניע לכך, אחרי ביצוע השוד.